

MINISTERIE VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 41 van 14 december 2001 met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen.

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Bij brief van 5 september 2001, gericht aan de voorzitter van de Hoge Raad, heeft Mevrouw de Minister het advies van de Hoge Raad gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen.

Sedert jaren heeft België zich aangesloten bij de ADR-overeenkomst betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, waardoor het zich verbonden heeft elk buitenlands vervoer dat beantwoordt aan de overeenkomst op zijn grondgebied toe te laten.

België heeft de bepalingen van het ADR ook van toepassing gemaakt op het binnenlands vervoer. Dit gebeurde bij koninklijk besluit. De laatste versie dateert van 16 september 1991: koninklijk besluit van 16 september 1991 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen (Belgisch staatsblad van 16 oktober 1991).

De Hoge Raad heeft hieromtrent een advies uitgebracht: advies nr. 404 van 19 juni 1991 met betrekking tot een ontwerp van koninklijk besluit betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen (SHE-P442-1633).

Het ADR is een reglementering over het vervoer van gevaarlijke stoffen, maar het bevat ook voorschriften over de constructie van de recipiënten waarin de gevaarlijke goederen vervoerd worden.

Aangezien er in België reeds een reglementering bestond over de constructie van gasflessen, namelijk de artikelen 349 tot 363 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming, werd indertijd besloten dat de Minister van Tewerkstelling en Arbeid deze bevoegdheid moest blijven behouden. In artikel 4 van het koninklijk besluit van 16 september 1991 wordt dit uitdrukkelijk vermeld.

Op 21 november 1994 nam de Raad van de Europese Unie de richtlijn 94/55/EG aan betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg. Deze richtlijn voorziet dat het ADR van toepassing wordt in alle lidstaten van de Europese Unie. In de Europese Commissie houdt het directoraat-generaal bevoegd voor verkeer zich bezig met deze richtlijn. Om de richtlijn om te zetten in Belgisch recht moest het koninklijk besluit van 16 september 1991 aangepast worden.

De richtlijn 94/55/EG werd omgezet bij koninklijk besluit van 12 november 1998 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen (Belgisch Staatsblad van 24 december 1998). Voor dit besluit werd het advies van de Hoge Raad gevraagd om de volgende redenen:

1. het koninklijk besluit van 16 september 1999 moest opgeheven worden;
2. het ADR bevat voorschriften betreffende het laden en lossen van gevaarlijke goederen, waarbij werknemers kunnen betrokken zijn.

De Hoge Raad heeft op 23 juni 1997 advies nr. 5 uitgebracht met betrekking tot het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg, met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen (PBW-D7-12).

Ondertussen was op de Europese Commissie het directoraat-generaal, bevoegd voor de interne markt, bezig met een richtlijn op te stellen over drukapparatuur. Om te vermijden dat dezelfde materie (drukapparatuur) zou geregeld worden door twee richtlijnen, kwam men op Europees niveau overeen dat verplaatsbare drukrecipiënten, bedoeld in het ADR en RID, onder de bevoegdheid van het directoraat-generaal verkeer zouden vallen en de overige drukapparatuur onder de bevoegdheid van het directoraat-generaal interne markt.

Het directoraat-generaal bevoegd voor de interne markt zorgde voor de richtlijn drukapparatuur, richtlijn 97/23/EG van 29 mei 1997, PED-richtlijn genoemd en omgezet bij koninklijk besluit van 13 juni 1999.

Het directoraat-generaal bevoegd voor verkeer zorgde ervoor dat de richtlijn verplaatsbare drukapparatuur, richtlijn 1999/36/EG van 29 april 1999 tot stand kwam. Deze richtlijn wordt TPED-richtlijn genoemd en moet nog omgezet worden in Belgisch recht.

Op Belgisch vlak zijn de vroegere ministers van Verkeerswezen en van Tewerkstelling en Arbeid overeengekomen om de bevoegdheden in verband met drukrecipiënten op dezelfde wijze te verdelen als op Europees niveau: het Ministerie van Verkeerswezen zal zich bezighouden met verplaatsbare recipiënten, bedoeld in de TPED-richtlijn, en het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid met drukapparatuur in de PED-richtlijn.

De richtlijn 94/55/EG werd gewijzigd door de richtlijn 2000/61/EG. Dit betekent dat het koninklijk besluit van 12 november 1998 moet opgeheven worden en vervangen worden door een nieuw koninklijk besluit dat het voorwerp uitmaakt van dit advies.

De wijzigingen van de richtlijn 94/55/EG zijn van louter technische aard en hebben vooral betrekking op het verlengen van overgangstermijnen, die niet konden nageleefd worden omdat een reeks technische normen nog niet klaar zijn.

Het advies van de Hoge Raad wordt opnieuw gevraagd omwille van de voorschriften betreffende laden en lossen, die echter niet gewijzigd zijn ten opzichte van de richtlijn 94/55/EG.

Het ontwerp van koninklijk besluit werd op 12 oktober 2001 en op 9 november 2001 aan het Uitvoerend Bureau voorgelegd (PBW-D52-BE 2001).

Het Uitvoerend Bureau besliste op 9 november 2001 om dit punt op de agenda te plaatsen van de vergadering van de Hoge Raad van 14 december 2001 (PBW-D52-124).